Examenul de bacalaureat al Măriei Sale Mihai
Mare Voevod de Alba-Iulia

Măria Sa Marele Voevod Mihai în mijlocul profesorilor și colegilor Săi de clasă

Măria Sa Marele Voevod Mihai de Alba-Iulia a terminat în ziua de 22 Iunie a. c., cursurile clasei a VIII-a de liceu și perioada de pregătire a examenului de bacalaureat. Luni 24 Iunie Măria Sa Marele Voevod, împreună cu camarazii clasei Sale, va începe examenul de bacalaureat.

In acest scop s'a numit următoarea comisie examinatoare:

D. Petre Andrei, Ministrul Educațiunei Naționale, Președinte și examinator pentru filosofie;

D. P. Panaitescu, profesor la liceul „Matei Basarab", pentru limba română;

D. M. Perieteanu, profesor la liceul „Gh. Șincai", pentru limba franceză;

D. Virgil Arbore, profesor la liceul „Gh. Șincai", pentru istorie;

D. C. Antonescu, profesor la Colegiul „Sf. Sava", pentru geografie;

D. Al. Andronic, profesor la liceul „Mihai Viteazul", pentru matematici;

D. dr. C. Ionescu, șef de lucrări la Facultatea de farmacie, pentru fizico-chimice.

Bucureștenii au ascultat în piețe, la megafoane, cuvântul regal

Pentru ca publicul care se afla pe stradă la ora când M. S. Regele trebuia să vorbească, la radio, națiunii, numeroase megafoane au fost instalate, în patru puncte centrale ale Capitalei: piața Palatului Regal, piața Teatrului Național, Cercul Militar și piața Universității.

Deși cuvântarea Suveranului era anunțată pentru ora 9 seara, încă dela ora 8 cetățenii Capitalei au început să se strângă în grupuri în cele patru piețe bucureștene.

La ora 9, speakerul dela radio a anunțat, la toate posturile românești, pe M. S. Regele.

Pretutindeni, atât de către publicul masat în largile piețe, cât și de către trecătorii opriți dinaintea ferestrelor deschise unde, în locuințe particulare, funcționa un aparat de radio, cuvântul Suveranului, adresat națiunei, a fost ascultat într'o respectuoasă tăcere și cu o deosebită atenție.

La sfârșitul cuvântării, cât timp s'a cântat Imnul Regal, publicul a rămas pe loc, salutând cu salutul roman.

Circulația a fost reluată de-abia după ultimele acorduri ale Imnului Național.

UN NOU DECRET DE AMNISTIE

M. S. Regele a semnat Sâmbătă următorul nou Decret-Lege pentru amnistierea unor infracțiuni:

ART. UNIC. — **Sunt amnistiați în puterea decretului-lege de față, în afară de infracțiunile cu caracter politic prevăzute de decretul-lege din 26 Aprilie 1940, privitor la amnistierea unor infracțiuni pedepsite de legea pentru apărarea ordinei în stat și de codul penal Carol al II-lea și infracțiunile cu același caracter politic săvârșite până la data de 26 Aprilie 1940, prevăzute și pedepsite de art. 12 și 23 din aceiaș lege, precum și de art. 209 punctul 1 din codul penal Carol al II-lea din 18 Martie 1936 nemodificat, art. 284 punctul 1 și 315 codul penal.**

Dat în București la 22 Iunie 1940.

CAROL

Președintele consiliului de miniștri, GH. TATARESCU

Ministrul internelor, **M. Ghelmegeanu**; ministrul apărării naționale, **G-ral Ion Ilcușu**; ministrul justiției, **Aurelian Bentoiu.**

Nr. 2092

Expunerea de motive

Decretul lege e însoțit de următoarea expunere de motive a d-lui Aurelian Bentoiu, ministrul justiției:

DOMNILOR MINIȘTRI,

Fiind sesizați că s'au ivit dificultăți de interpretare în aplicarea legilor de amnistie din 26 Aprilie 1940 și 9 Iunie 1940, din cauză că unii infractori deși învinuiți pentru aceleași fapte cari prin aceste legi sunt amnistiați, totuși nu pot beneficia de această clemență, pentrucă textul legii aplicate nu s'a prevăzut expres în acele legi; am întocmit prezentul decret-lege de amnistie menit a înlătura aceste dificultăți.

Acest decret lege nu adaogă nimic la decretele-legi anterioare, în ce privește caracterul politic al faptelor amnistiate prin aceste legi.

Dacă și dvs. împărtășiți modul nostru de a vedea, vă rugăm a ne autorisa să supunem înaltei semnături a Majestății Sale Regelui, alăturatul proect.

Ministrul justiției,
Aurelian Bentoiu

Banchetul în onoarea
delegației economice turce

D. I. Christu, ministrul comerțului exterior, a dat Sâmbătă la restaurantul „Cina" un banchet în onoarea delegațiunii turcești aflată în București în vederea unor tratative economice.

Au participat din partea Turciei, d-nii: Suphi Tanrioër, ambasadorul Turciei la București, Berkin, președintele delegațiunii turcești, Alakant, atașatul comercial al Turciei la Buc., Agtaman, fostul atașat comercial al Turciei și Ghiulep, deputat.

Din partea României au participat, d-nii: I. Christu, ministrul comerțului exterior, G. Caranfil din min. afac. străine, Chr. Emanoil, consilier technic al min. com. ext.; Petre Logadi, secretar general, președinte al delagației române; prof. I. Gr. Dumitrescu, directorul acordurilor din min. com. ext., Gheron Netta, comisarul gen. al petrolului, Mitescu, directorul importului, Smădu, directorul exportului, Georgel Demetrescu, subdirectorul acordurilor, Dumitrescu-Ugir din același minister, N. Barbu, șeful serviciul acordurilor; I. Hurmulescu, din m. com. ext.; M. Vabrian, referent technic al ministerului com. ext., Vlădescu-Olt și d-șoara Beatrice Schwadlin, șefi de cabinet ai d-lui ministru Christu, precum și d-nii Traian Popescu și Traian Constantinescu din același minister.

Din partea Băncii Naționale a României au luat parte delegații acestei instituții la tratativele cu Turcia, d-nii Iuliu Brânzeu și Aurel Stoicanu.

Circulara nr. 1 a Partidului Națiunii

Către președinții de ținuturi, județe și mu nicipii

D. ministru Ernest Urdarianu, șeful de Stat Major al Partidului Națiunii și d. Victor Moldovan, secretarul general al Partidului Națiunii, au trimis d-lor președinți de ținuturi, județe și municipii următoarea circulară:

Avem onoare a vă face cunoscut că prin Decretul-Lege promulgat în ziua de 21 Iunie 1940 de către Majestatea Sa Regele, Frontul Renașterii Naționale a fost transformat în partid unic și totalitar, sub denumirea de „Partidul Națiunii".

Conducerea supremă a Partidului o are însuși Majestatea Sa Regele, iar partidul a fost declarat instituțiune de drept public.

Prin Inalta Deciziune Nr. 2 a Majestății Sale Regelui d. ministru Ernest Urdarianu a fost numit Șef de Stat Major al Partidului, iar d. Victor Moldovan, secretar general.

Prin Inalta Deciziune Nr. 3 cadrele ținutale, județene și comunale F. R. N. au fost autorizate să gireze organizațiile respective până la așezarea Partidului Națiunii pe noulе baze.

Până la elaborarea noulor dispoziții de organizare, Gărzile Naționale vor continua să funcționeze pe baza directivelor actuale, sub comanda d-lui general Petre Georgescu.

Aducându-vă la cunoștință aceste Inalte Deciziuni, vă rugăm să luați act de cuprinsul lor și să le aduceți la cunoștința cadrelor în subordine și comandanților de Gardă Națională, pentru a se conforma. Instrucțiuni complimentare urmează.

Sănătate!

Șef de Stat Major al Partidului Națiunii,
(ss.) **Ernest Urdarianu**
Secretar general al Partidului Națiunii,
(ss.) **Victor Moldovan**

Cum este dus războiul
la frontiera dintre Egipt și Cirenaica

Berlin, 22 (Rador). — *Agenția DNB anunță de la frontiera egipteană:*

Războiul la frontiera dintre Egipt și Cirenaica este dus în condițiuni ciudate. Cu toate că acest război se desfășoară la frontiera egipteană, Egiptul nu ia parte la el, ba și-a retras, eri, trupele la mai mulți kilometri de frontieră pentru a evita orice ciocnire cu trupele italiene.

De altă parte, Italia a făcut o separație limpede între țara Egiptului și armata engleză de ocupație, cu care Italia se află în stare de război.

Din punct de vedere militar, această frontieră în pustiu este curioasă. O ofensivă nu poate fi imaginabilă decât în două puncte: pe coastă, în apropiere de Sollum, sau la 200 km. mai spre sud, lângă oaza Siwa. Teritoriile situate între aceste puncte și la sud de Siwa sunt pustiuri de netrecut. Frontiera este formată de un gard de sârmă ghimpată.

In timp ce pe teritoriul italian o excelentă șosea asfaltată poate fi utilizată pentru orice fel de mijloace de transport, englezii n'au construit pe teritoriul egiptean decât o șosea ușoară, care nu poate îngădui transporturi grele și de altfel nici nu este terminată. Enorme dificultăți de teren reduc valoarea strategică a punctelor în cari o inițiativă militară ar fi posibilă. Faptul acesta este cu atât mai supărător pentru englezi, cu cât ei se așteptau la mari succese depe urma carelor lor special construite pentru lupta în deșert. De fapt, ei nu-și pot îngrămădi aceste care decât în foarte puține locuri, ceeace le expune în chip foarte periculos acțiunii aviației italiene. Faptul acesta explică de altfel și eficacitatea aviației italiene, condusă — după cât se spune — chiar de mareșalul Balbo și care a izbutit chiar din primele zile să scoată din luptă vreo 40 de care engleze. Pentru a înțelege importanța acestei înfrângeri engleze, e destul să se știe că forțele britanice din Egipt nu dispun decât de 250 de care de deșert, inclusiv tipurile grele, mijlocii și ușoare.

Prin urmare, englezii sunt singuri și în Egipt. Forțele lor în Egipt și Palestina, compuse din englezi, australieni și neozelandezi, sunt cel mult de 200.000 oameni, cari nu se află toți la frontiera Libiei, deoarece apărarea zonei Canalului Suez și situația din Egipt absorb o bună parte din aceste trupe. Trebuie să se mai adauge lungimea de 900 km. a coastei mediteraniene, a cărei apărare absoarbe deasemenea numeroase trupe, cum și faptul că războiul în deșert este deosebit de greu pentru englezi.

In adevăr, cam 50 din cele 250 de care de deșert de cari dispun englezii, se găsesc neîncetat în reparații, din cauză că nisipul pustiului distruge pistoanele motoarelor.

Pe de altă parte, controlul italian în Marea Mediterană și în Marea Roșie face imposibilă sosirea întăririlor. Dela începutul războiului, technicienii sunt în număr insuficient. Din cauza aceasta, armata britanică din Egipt nu poate duce un război de lungă durată.

In aceste condițiuni, Italia își poate îngădui să rămână în defensivă la frontiera egipteană, atâta timp cât va crede că această atitudine este necesară.

—x◆x—

Ministrul comerțului Ungariei și primarul Budapestei în vizită la Belgrad

Belgrad, 22 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. anunță că d. Varga, ministrul ungar al comerțului, a sosit, Sâmbătă dimineața, la Belgrad împreună cu primarul orașului Budapesta

D Varga înapoiază vizita pe care i-a făcut-o la Budapesta, la sfârșitul lunii Aprilie, d. Andres. ministrul iugoslav al comerțului.

CÂTEVA ZILE IN SIRIA ȘI PALESTINA.
CAIFFA, DAMASC, BALBEK

de vice-amiral I. BĂLĂNESCU

Pe o dimineață luminoasă, fluturându-și cu mândrie tricolorul românesc în adierea vântului, nava „Basarabia" se apropie după patru zile fumătate de drum, de țărmul Canaanului antic, pământul făgăduinței, peste care s'a așezat Palestina de astăzi.

O panoramă încântătoare se desprinde din zare, pe cărările șerpuite ale colinelor. Clădiri arabe de piatră, apar albe printre grădinile de chiparoși, lămâi și portocali, încadrând priveliștea amfiteatrului pe care se înalță destul de pitoresc portul Caiffa. Nava se apropie cu viteza micșorată de cheul de acostare. Portul nu are o mare suprafață, însă se remarcă în activitatea lui lăuntrică, un vădit spirit de progres. Pe platformele asfaltate, tractoarele circulă remorcând trenulețe cu vagonete, cari iau mărfurile descărcate din vapoare și le duc cu iuțeală la magaziile portului. Nu se vede nici un om cărător de greutăți cu spinarea.

Pe vapor, organele portului examinează actele călătorilor cu multă minuțiozitate.

Privesc depe punte operațiunea descărcării mărfurilor, baloturi de hârtie, lăzi cu ouă, lăzi cu sticle și pahare din industria Ardealului.

Este foarte interesantă terasa unui port cu varietatea materialelor și mărfurilor, mașină, șine de cale ferată, scânduri, baloturi, piei, saci de cafea, tutun, fructe etc., ce se revarsă din încăperile navelor în consumația orașelor și în industrie, luând felurite forme de întrebuințare.

Este o mare deosebire între portul Caiffa sub conducere engleză și alte porturi din Orient, unde în fața vapoarelor se înșiră negustorii de zaharicale, lichioruri, suveniruri și cărți ilustrate. Copii fără nici o ocupație stau tolăniți pe pietrele cheiurilor, bătrânii piloți și pescari lâncezesc în grupuri, urmărind manevra navelor de la lăsarea ancorei până la legarea la cheu.

Aci domnește o ordine desăvârșită. Muncitorii lucrează cu spor, fiecare minută este bine socotită.

Caiffa are admirabile clădiri moderne și autostrade asfaltate cari se dirijează spre muntele Carmel, Beyrut, Damasc, Iaffa și Ierusalim.

Pe lângă cel mai important port al Palestinei, Caiffa este un punct de sprijin și bază de aprovizionare a Marinei Britanice, care în unire cu Cipru și Alexandria constituesc un triunghiu strategic de mare însemnătate navală. Conducta de petrol care debușează aci, aducând produsele Companiei Irak Petroleum din Mossul, face din Caiffa o piață mediteraniană a petrolului, dar și unul din obiectivele de prim ordin al operațiunilor navale din Mediterana Orientală.

DAMASC

Părăsim nava și plecăm cu un automobil spre Damasc în tovărășia d-lui B. consulul nostru la Ierusalim, un fin literat și o fire de o rară noblețe sufletească. El a cercetat și a descris într'o frumoasă limbă românească tărâmurile biblice și a dat la lumină multe isvoare și vechi mărturisiri ale ființei neamului nostru la Mânăstirile Muntelui Atos și în alte locuri sfinte ale Orientului.

Facem un scurt popas la o mânăstire Tabga, a templierilor germani pe țărmul lacului Tiberiada, unde pe lângă o ospitalitate mulțumitoare, ne odihnim într'o grădină bogată în trandafiri și flori de lămâiță. Pe zidurile mânăstirii se coboară în ghirlande de un roș aprins cunoscuta floare a țărilor, calde „bougainvilla". In apropiere sunt grădinile de bananieri și o răcoroasă pădure de eucalipți. A doua zi continuăm drumul pe o autostradă minunată, întâlnind la rare intervale câte o mică caravană de cămile. Pe câmpie apar din când în când ruinele acelor Caravan Seraiuri, clădiri și locuri de odihnă pentru caravane și conducători. Către amiazi suntem la Damasc, vechiul Dimischk cum îi spun arabii sau Sham. Tot orașul este așezat la poalele munților și se întinde ca o oază înfloritoare până aproape de nisipurile deșertului. Privelișteа este unică. Clădiri de stil arab, cupole, moschei și minarete se etajează pe înălțimi într'o lumină albă, grădini de un verde viu, palmieri, chiparoși, portocali, lămâi, flori de variate culori se îmbină într'o frumusețe neîntrecută a naturii, care îndreptățește afirmările scriitorilor arabi, că aci a fost odată raiul pământesc, leagănul lumii.

Hotelul unde suntem găzduiți, nu are nimic mai prejos din fastul și eleganța hotelurilor occidentale. La mese în restaurant vedem multe uniforme ale ofițerilor armatei franceze. Profităm de timpul scurt pentru a vizita câteva monumente interesante. Intrăm în moscheea Omayazilor, o construcție monumentală vastă, cu două rânduri de coloane corintiene. Axa moscheei este orientată către Meca. Minunate mozaicuri acoperă pereții interiori și fațada. Intr'un mic monument acoperit cu un altar sculptat în lemn de cedru într'o lădiță de aur se păstrează capul Sfântului Ioan Botezătorul. Nu departe de moschee se vede poarta lui Dumnezeu, Bawabet Alah, prin care intră și ese caravana sfântă dela Meca. Vizităm mausoleul lui Saladin emirul Kurzilor, care cuceri Ierusalimul, învingând pe Cruciați. Apoi pătrundem într'o curte cu un basin înconjurat de chiparoși și sălcii plângătoare, care face un poetic decor vechiului palat al lui Azem. In palat se păstrează într'o nealterată frumusețe, pe platforme și pereți, decorațiuni și arabescuri aurite, cari dovedesc un gust estetic și o artă superioară arabă.

Damascul încă mai păstrează caracterul comercial al bazarurilor sale, unde se găsesc numeroase articole de țesături de mătase, așa zisele „damaseuri", apoi șei și hamuri lucrate cu multă îngrijire, dar mai cu seamă arme, săbii, cuțite și pumnale așa zise „damaschinate". Damaschinarea este aplicarea unor flori și ornamentații arabe pe tot felul de metale, pe aur, platină, oțel și aramă. Arta și procedeele de lucru s'au adoptat în Occident, unde damaschinurile au fost mult apreciate.

Se pare că astăzi fabricarea armelor și săbiilor a trecut la Korasan. Autoritățile franceze pun multă stăruință de a reînvia această industrie proprie a Damascului.

După ce facem o frumoasă plimbare în lungul unui defileu, printre munți de piatră roșie, lăsând de o parte și de alta grădini și vile în stil arab de mult gust, luăm drumul spre Balbek.

Balbek

Șoseaua asfaltată dintre Damasc și Balbek trece printr'o câmpie roditoare, producătoare de grâne, struguri și fructe, numită Celesiria. Imense regiuni viticole acoperă câmpia aceasta unde părinții iezuiți produc cele mai gustoase și renumite vinuri. cunoscute în Siria și Palestina sub numele de vinuri de Csara.

Indată ce ajungem, mergem să vedem vestita acropolă a Siriei, ruinele templelor de la Balbek. Orașul Balbek, s'a bucurat de o mare faimă în timpul dominației romane, purtând numele Heliopolis, orașul Soarelui. Pe o înaltă terasă Antonin Pius a construit în anul 138, grandioasele temple, cari sunt asemănătoare în monumentala lor înfățișare, Acropolei din Atena.

Acum un an am vizitat muzeul de antichități din Berlin și am văzut acolo reconstruite în miniatură templele și monumentele din Pergam și Balbek. Acum am avut norocul să văd în realitate unele din aceste minuni ale civilizației antice romane. Sunt trei temple, al lui Jupiter, al lui Bachus și al Zeiței Venus. Din cele 54 coloane gigantice ale templului lui Jupiter, numai șase coloane au rămas neatinse și nesfărimate de desele cutremure ale regiunei. Ceea ce uimește și naște întrebări nedeslegate, oricărui călător sunt blocurile de granit monolite de 20 m. lungime și 4 m. lățime, întrebuințate în construcție; fiecare caută să-și explice cum au fost aduse dela un km. depărtare, unde se găsesc carierele de piatră.

Balbekul ca și Palmira, sunt minunile Siriei, păstrate în forma lor antică, mărturii ale unei civilizații romane, care și-a imprimat caracterul artistic în coloane, capiteluri, bolte, chipuri de divinități și simboluri de o frumusețe și proporții neîntrecute până astăzi.

—o◆o—

D. prof. Teodor Ionescu
numit director al învățământului superior

Iași, 22 Iunie

D. prof. Teodor Ionescu, titularul catedrei de fizică experimentală dela facultatea de științe, a Universității Mihăilene, a fost numit director al învățământului superior din ministerul educației naționale.

D. prof. Teodor Ionescu este un element de valoare, cu o bogată activitate științifică și pedagogică ,bucurându-se de o deosebită considerație în rândurile profesorilor universitari din țară.

Presa egipteană
despre operele M. S. Regelui României

Cairo, 22 (Rador). — **Presa egipteană continuă să se ocupe de operele Majestății Sale Regelui Carol II și de România.**

„Al Mussavar", cea mai mare revistă ilustrată în limba arabă din Orient, publică un mare articol sub titlurile „Regele Carol II. O pildă frumoasă, vrednică de interes și de atenție".

Vorbind despre activitatea și mărea personalitate a Suveranului României, autorul articolului spune între altele:

„Mari proecte și reforme, precum și o mișcare de renaștere națională, au fost energic întreprinse și realizate de Regele Carol II. Totul a fost încoronat prin rezultatele cele mai fericite. Suveranul a elaborat o nouă Constituție, caracterizată prin dinamismul ei, Constituție la care a dobândit adeziunea întregei națiuni.

„La Reforme", cel mai mare cotidian francez care apare la Alexandria, publică un articol de fond intitulat: „Politica externă a României".

In articol se face elogiul politicei externe române, spunându-se între altele:

Guvernul român a făcut tot ce a depins de el, pentru a înlătura riscurile războiului, evitând în acelaș timp orice concesiune care ar fi putut să însemne o abdicare dela libertatea sa.

Subliniind străduințele depuse de țara noastră pentru a întări Înțelegerea Balcanică, ziarul încheie:

Regele Carol a îndrumat politica Țării Sale cu sânge rece și cu înțelepciune. El a înlăturat piedicile interne, care puteau îngreuna sau complica situația externă. Este datorită Lui că pentru prima oară în istoria Europei moderne, Balcanii au rămas în afara războiului continental.

Aromânii și Moții,
pilde de dârzenie românească

Istoria sbuciumată a poporului român a făcut ca firea acestui neam să cuprindă, — alături de o anumită înțelepteească mlădiere — și multă dârzenie și robustețe, cari pot face mândrie oricui aparține națiunii noastre.

Sunt, însă, părți ale neamului nostru cari, trăind în condițiuni de asprime cu totul aparte, și-au desvoltat în deosebi dârzenia sprijinită pe un desăvârșit echilibru sufletesc, într'o măsură care le fac să iasă din comun, constituind exemple unice de ceeace poate face greutatea vieții din om.

Ne gândim, când facem aceste afirmații, mai ales la Aromâni și la Moți.

Păstrându-se ca o insulă de extraordinară vitalitate daco-romană în mijlocul unor popoare de cu totul altă structură rasială și sufletească, românii macedoneni sunt, fără îndoială, una din rarele pilde pe care le poate oferi voința de a trăi a unui popor.

In Pind, în Istria sau în Timoc, pretutindeni unde istoria i-a așezat, oamenii aceștia s'au încăpățânat cu o strășnicie fără seamăn să înfrunte orice greutăți, să învețe orice meșteșug, să-și creeze din nimic mijloace pentru o viață cărcia, deși anevoioasă, au avut întotdeauna mândria de a nu-i face niciodată concesii de ordin etic. Păstori și economi de vite acolo unde locul și oamenii le-au îngăduit, meșteri în obiecte de rară finețe ce culminează în filigranul în care sunt de negalat, călători pe mări sau întreprinzători de negoțuri prin porturi, — Aromânii nu au uitat niciodată care este nobila lor obârșie, trăind cu o constantă conștiință a frățietății lor cu dacoromanii din stânga Dunării.

Mulți dintre ei, dornici de lumină, conștienți de puterea lor de a creia cultură, au căutat să ajungă cu orice sacrificii, între frații lor mai fericiți. Și câte admirabile figuri de fruntași ai vieții românești nu au avut mândria să-și mărturisească obârșia lor de aromâni?

Când Cadrilaterul dobrogean a revenit la țara din care de drept făcea parte. Aromânii au primit bucuroși să fie colonizați acolo, aducând cu ei întreaga robustețe sufletească pe care și-o câștigaseră dealungul veacurilor. Pentru viața românească pe care au izbutit s'o clădească acolo, în mai puțin de un sfert de veac, coloniștii aromâni din Dobrogea au dreptul la recunoștința întregului neam. Și niciodată să nu ni se pară că ceeace le dăm este prea mult. Fiindcă o facem pentru continuitatea istorică a neamului nostru.

Aceleași cuvinte de prețuire se cuvine să le avem și pentru Moți, populația aceea închisă în văgăunile Munților Apuseni, care din pricina așezării sale cu totul particulare, trăiește o viață aproape cu desăvârșire izolată.

Oamenii aceia, a căror singură bogăție este lemnul pădurilor în mijlocul cărora trăiesc — pe care-l obțin și așa cu destulă greutate — și-au organizat cu atâta chibzuință traiul și stăruie cu atâta răbdare în a voi să trăiască, încât nu poți găsi îndestulătoare cuvinte de laudă pentru această voință de piatră. Incărcându-și căluții cu ceeace munca poate produce pe săracul lor pământ, Moții pornesc pe potecile înguste ale muntelui spre târgurile mai apropiate, de unde se pot aproviziona în schimbul produselor cu ceeace le este necesar traiului. Și câtă duioșie nu-ți stârnesc în suflet copiii aceia plăpânzi și sfioși, pe cari-i întâlnești pe străzile Capitalei, solicitând, discret, cumpărători pentru fluerele și ciubarele mici lucrate meșter din lemnul Apusenilor!

Aceiași semeție sobră și cinstită, aceeaș cumpănă a gândului și a vorbei pe care le întâlnești la Aromâni, îi caracterizează și pe Moți.

Din viața și a unora și a altora, oamenii orașelor absorbiți de ritmul trepidant al civilizației, pot înțelege nu numai frumusețea patriarhale, ci, mai ales, cum trebuie să respecte și să prețuiască, chiar cea mai simplă și mai grea dintre vieți, care este aceea a omului lipsit de avuții materiale, dar înzestrat cu strașnice însușiri sufletești.

MIRCEA MIRESCU

O pușcă, un tun, o cazemată mai mult în fiecare zi, le vom avea numai prin contribuția noastră dată din vreme și cu toată inima.

Pentru acoperirea noulor cheltuieli destinate apărării naționale, vistiernicul n'a recurs decât la posibilitățile muncii noastre și la spiritul de sobrietate și de abnegațiune de care românii au dat dovadă totdeauna.

Vizita delegației d-nelor germane
la târgul industriei casnice

Eri dim. la ora 10, o delegație de d-ne germane care vizitează țara noastră, a făcut o vizită la Târgul Industriei Casnice, unde au fost primite de d-na Aretie Tătărescu, conducându-le și dându-le explicațiile necesare.

Din delegație face parte d-na Leistikow, șefa delegației și șefa femeilor pentru ținutul Marienburg; d-na Molitor, șefa serviciului frontului muncii; d-na Drabsch, șefa serviciului de artă manuală; d-na dr. Sonia Weber, șefă referentă pentru conducerea femeilor germane în sud-estul Europei; d-na von Rheden, conducătoarea serviciului alimentar al femeilor; d-na Kuessner-Gerhard, referentă șefă pentru presă în serviciul de conducere al țărancelor germane; d-na Caesar-Weigel, ziaristă.

Impreună cu delegația d-nelor au venit d-na și d-ra Fabricius, d-na Stelzer, d-na Edith von Coler, d-na Elisabeth Lasch, conducătoarea femeilor din colonia germană din București; d-na Margareta Ropdentscher, d-na Conradi; au mai fost de față d-na Michaela Catargi, d-na Margareta Gorciu, d-ra Nina Cămărășescu, d-ra Sanda Tătărescu, d-na Șerban, d-na Șuțu, d-na Schilern, d-na Bălăcioiu, d-ra Ileana Mavrocordat, d-na Boceanu.

S'a vizitat în amănunt fiecare stand în parte. S'au interesat cu deosebire de felul cum se lucrează cânepa, mătasea, părul de capră, bumbacul. Au admirat covoarele românești stilizate, mobilierul, veșmintele preoțești, cusăturile și broderiile noastre, făcând și unele cumpărături.

La urmă au vizitat conacul, unde li s'au prezentat modelele create de d-na Marinescu cu materiale exclusiv românești. Li s'a servit apoi o gustare.

Au rămas mult impresionate de lucrul româncelor noastre. La plecare au mulțumit d-nei Tătărescu pentru amabilitatea cu care au fost primite. Vizita a durat până la ora 1 și un'sfert.